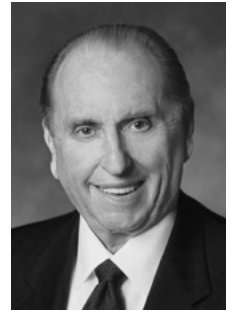

President Thomas S. Monson

Ta saatis prohvetid meid juhatama

Mõni aasta tagasi istusin ma Salt Lake'i templis ruumis, kus Esimene Presidentkond ja Kahe-teistkümne Apostli Kvoorum üks kord nädalas kohtuvad. Pöörasin pilgu seinale, mille poole Esimene Presidentkond neil koosolekutel vaatab, ja nägin kõigi meie Kiriku presidentide portreesid.

Kui ma silmitsesin neid, oma eelkäijaid – prohvet Joseph Smithist (1805–1844) kuni president Gordon B. Hinckleyni (1910–2008) –, mõtlesin ma: „Kui tänulik olen neist igapäevase juhatuse eest.”

Need olid suurmehed, kes ei löönud kunagi kõikumata, ei kaldunud teelt kõrvale ega kukkunud läbi. Need on jumalamehed. Kui mõtlen tänapäeva prohvetitele, keda olen tundnud ja armastanud, meenub mulle nende elu, nende omadused ja nende inspireeritud õpetused.

President Heber J. Grant (1856–1945) oli kiriku president ajal, mil ma sündisin. Kui ma mõtisklen tema elu ja õpetuste üle, siis usun, et president Granti kõige silmapaistvam omadus oli järjekindlus – järjekindlus heades ja auväärsetes asjades.

President George Albert Smith (1870–1951) oli Kiriku president ajal, kui ma teenisin oma Salt Lake'i koguduse piiskopina. Tema pani tähele, et Issanda ja vastase vahel on käimas suur kõievedu. „Kui püsitate Issanda poolel, olete Tema mõju all ja teil pole mingit soovi valesti käituda.”¹

1963. aastal kutsus president David O. McKay (1873–1970) mind teenima Kaheteistkümne Kvoorum liikmena. Ta õpetas

teistega arvestamist enda eeskuju kaudu. „Tõeline kristlus,” ütles ta, „peitub ligimesearmastusest ajendatud tegudes.”²

President Joseph Fielding Smithi (1876–1972), Kiriku kõige viljakama kirjutaja juhtpõhimõtteks oli elukestev evangeeliumi uurimine. Ta luges lakkamatult pühakirju ja oli nende lehekülgedel olevate õpetustega tuttavam kui keegi teine, keda olen kunagi tundnud.

President Harold B. Lee (1899–1973) teenis minu poisipõlves meie vaiajuhatajana. Tema lemmiktsitaadiks oli: „Seiske pühades paikades ja ärge laske ennast kõigutada.”³ Ta innustas pühasid võtma kuulda Püha Vaimu sosistusi ja vastavalt nendele tegutsema.

Ma usun, et president Spencer W. Kimballi (1895–1985) elu juhtpõhimõte oli pühendumine. Ta oli täielikult, ühemõtteliselt pühendunud Issandale. Samuti oli ta pühendunud evangeeliumi järgi elamisele.

Kui president Ezra Taft Benson (1899–1994) Kiriku presidendiks sai, kutsus ta mind teenima teise nõuandjana Esimeses Presidentkonnas. Tema juhtpõhimõte oli armastus, mida kehastasid Päästja sõnad tema lemmiktsitaadis: „Missugused mehed te peaksite olema? Tõesti, ma ütlen teile, just nagu mina olen.”⁴

President Howard W. Hunter (1907–1995) oli inimene, kes alati püüdis näha teistes parimat. Ta oli alati viisakas, ta oli alati andlik. Mul oli au teenida tema teise nõuandjana.

President Gordon B. Hinckley õpetas meid andma endast parimat. Ta jagas vägevast tunnistusest Päästjast ja Tema

missioonist. Ta õpetas meid armastusega. Teenida tema esimese nõuandjana oli mulle au ja õnnistus.

Päästja saadab meile prohveteid, kuna Ta armastab meid. Sel sügisel üldkonverentsil on Kiriku üldjuhtidel taas au Tema sõna jagada. Me suhtume sellesse kohustusse suure tõsiduse ja alandlikkusega.

Kui õnnistatud me oleme, et Jeesuse Kristuse taastatud Kirik on maa peal ja et Kirik on rajatud ilmutuse kaljule. Jätkuv ilmutus on Jeesuse Kristuse evangeeliumi tõeline elujõud.

Olgem valmis saama isiklikku ilmutust, mida saame külluslikult üldkonverentsi ajal. Täitugu meie süda sügava otsustuskindlusega, kui tõstame oma käe elavate prohvetite ja apostlite toetuseks. Saagu me nende sõnumeid kuulates valgustust, turgutust, tröösti ja jõudu. Ja olgem alati valmis endid taas pühendama Issandale Jeesusele Kristusele – Tema evangeeliumile ja Tema tööle – ja elama uuenenud otsusekindlusega pidada Tema käske ja teha Tema tahet.

VIITED

1. „Kiriku presidentide õpetused: George Albert Smith” (2011), lk 177.
2. Teachings of Presidents of the Church: David O. McKay (2003), lk 181.
3. Õpetus ja Lepingud 87:8.
4. 3. Nefi 27:27.

SÕNUMI ÕPETAMINE

President Monson jagab vägevast õpetust sellest, mida on õppinud talle eelnenud prohvetitelt. Ta meenutab meile, et „Päästja saadab meile prohveteid, kuna Ta armastab meid”. Võiksite arutada nendega, keda te õpetate, kuidas on prohvetid ja apostlid märk Jumala armastusest meie vastu. Soovi korral jagage nõuandeid

president Monsoni varasematest konverentsikõnedest. Kutsuge inimesi, keda õpetate, valmistuma üldkonverentsiks, lugedes uuesti kõnesid, mis on neid eriliselt inspireerinud ja aidanud tunda Päästja armastust.

NOORED

Tänu, Looja, Sul' prohvetitest

Kuidas on meie prohvet, president Thomas S. Monson teid mõjutanud? Mis teile tema kohta kõigepealt meenub? Soovi korral kirjutage oma päevikusse president Monsonist ja tema elust – samamoodi nagu tema kirjeldab oma sõnumis iga prohveti mõju, keda *tema* mäletab.

Samuti võite valida temalt ühe lemmikütluse ja panna see kuskile, kus te seda sagedasti näete, näiteks kirjutada koolivihiku kaanele või oma riputada üles oma tuppa. Võite sellest teha pilditsitaadi ja panna see oma telefoni taustapildiks. Iga kord, kui te tsitaati näete, võite mõtiskleda elavale prohvetile ja meenutada, et ta on siin, et meid tänapäeval armastada ja juhtida.

Võite laadida alla „Tänu, Looja, Sul' prohvetite eest” muusika aadressilt [lds.org/go/9176](https://www.lds.org/go/9176).

LASTELE

Prohvetid juhivad meid Kristuse juurde

Päästja saadab meile prohveteid, kuna Ta armastab meid. Prohvetite järgimine aitab mul valida õige. Mis on kaks asja, mida sa saad teha, et prohvetit järgida?

Usk, pere, trööst

Üks süda

Uurige seda sõnumit palvemeelselt ja mõelge läbi, mida sellest teistega jagada. Kuidas valmistab Abiühingu eesmärgi mõistmine Jumala tütreid igavese elu õnnistusteks?

„Ja Issand nimetas oma rahva Siioniks, sest neil oli üks süda ja üks meel ning nad elasid õigemeelsuses; ja nende seas ei olnud ühtegi vaest” (Ms 7:18). Kuidas me võiks saada ühtseks?

Vanem M. Russell Ballard Kahe-teistkümne Apostli Kvoorumist on öelnud: „Kristuse lepitus on IGA inimese jaoks. Kui kogu inimkond seda mõistaks, ei oleks kunagi kedagi, kelle pärast me ei muretseks, olenemata vanusest, rassist, soost, usundist või sotsiaalsest ja majanduslikust seisundist. Me püüaksime jäljendada Päästjat ja poleks kunagi teiste vastu lahkusetat, ükskõiksed, lugupidamatud või hoolimatud.”¹

President Henry B. Eyring, esimene nõuandja Esimeses Presidentkonnas õpetas: „Kui inimestel on Vaim koos nendega, siis on nende elus harmoonia. .. Jumala Vaim ei kutsu kunagi esile tüli (vt 3Ne

11:29). Vaim juhhib sisemise rahu ja ühtsustundeni teistega.”²

Perekonna väljakutsetest rääkides ütles Carole M. Stephens, kes teenis esimese nõuandjana Abiühingu üldjuhatuses: „Ma pole kunagi pidanud läbi elama abielulahutust, valu ja kindlusetust, mis järgneb mahajätmisele, ega vastutust, mis on seotud üksikemaks olemisega. Ma pole kogenud lapse surma, viljatust ega omasooiharust. Ma pole pidanud taluma vägivalda, kroonilist haigust ega sõltuvust. Need ei ole olnud minu võimalused end pingule tõmmata. ..

Kuid *oma* isiklike katsumuste ja proovilepanekute kaudu .. olen ma saanud hästi tuttavaks Temaga, kes mõistab. .. Ja lisaks olen ma kogenud kõiki surelikke proovilepanekuid, mida just mainisin – tütre, ema, vanaema, õe, tädi ja sõbrana.

Meil Jumala lepingut pidavate türtadena pole võimalus ainuüksi oma

raskustest õppust võtta. Meil on võimalus tunda osadust ja kaastunnet, toetades üheskoos teisi Jumala perekonna liikmeid nende heitlustes.”³

Täiendavad pühakirjakohad ja info

Johannese 17:20–23; Efeslastele 4:15; Moosia 18:21–22; 4. Nefi 1:15
reliefsociety.lds.org

VIITED

1. M. Russell Ballard. The Atonement and the Value of One Soul. – Ensign mai 2004, lk 86.
2. Henry B. Eyring. That We May Be One. – Ensign, mai 1998, lk 67.
3. Carole M. Stephens. Pere on Jumalalt. – 2015. a kevadine üldkonverents.

Mõtiskle järgneva üle

Kuidas aitab omavaheline ühtsus meil saada ühtseks Jumalaga?